

schop tegen het hoofd gegeven, zoodat hij weer terug was gevallen en blijven liggen. Toen hij weer bijkwam, was de man verdwenen. Sedertdien had Shen Lui een wrok tegen den onbekenden dief opgevat, en daarom stierf hij niet.

Na dien dag was geen levend wezen meer afgedaald in het ruim. Het eenige wat Shen Lui van de bemanning zag, was de hand van den koelie, die hem iederen dag het mandje met rijst en het kannetje olie voor het lampje bracht, die hij aan een touw liet zakken. Een paar maal reeds was die hand veranderd, en dan wist Shen Lui, dat de vorige dood was; want geen levende verliet ooit het doodenschip.

Maar eindelijk was dan toch het uur der wrake gekomen. . .

Shen Lui had onder deze lading het lijk van den man ontdekt. Hij sleepte de kist naar de plaats, waar eens het kistje van het kindje gestaan had. Zijn plan was gemaakt. Hij zou de kist verstoppen, zoo dat niemand hem zou kunnen vinden. Altijd zou de man bij hem blijven, nooit zou hij het schip verlaten.

Dat zou de wraak zijn van Shen Lui.

Het lossen was afgeloopen.

Alle kisten waren van boord, behalve één. De geheele reis had Shen Lui in een koortsachtige vreugderoes geleefd. Hij had aldoor maar op en neer gewandeld daar beneden, en zijn lied had geklonken als een steunen uit de hel. Telkens had hij het deksel van de kist even opgelicht, om zeker te zijn dat hij er nog was, en te genieten van zijn triomf. Naar de maan had hij heelemaal niet meer gekeken.

Shen Lui schrok op toen hij zag, dat iemand de ladder afdaalde in het ruim. Het was een klein, verschrompeld oud wijfje, dat half vallend krampachtig de ladder afstropelde. Toen ze beneden was zag Shen Lui, dat haar oogen vol tranen stonden. In haar handjes klemde ze een plankje, waar wat op geschreven stond, en hield dat stijf tegen zich aangedrukt. Doodsbang leunde ze tegen de ladder, en huilde.

Het werd Shen Lui vreemd om het hart.

Het vrouwtje vroeg hem iets; maar hij zag alleen haar lippen bewegen. . .

Als antwoord wees Shen Lui naar den hoek, waar de kist stond met het lijk van den man, die zijn geluk verstoord had.

Toen de jonk dien nacht weer terugvoer naar de zee, zat de oude Shen Lui voor zijn luikje en zag naar de maan.